

hele denne Sag. Det er umuligt gjennem Lovbestemmelser at sikkre en tilsyneladende Alfrød mod alle de Handlinger eller Undladelser, der kunne være skadelige for hans Helbred og mulig virkelig fremfalde den Død, som ikke vilde være indtruffen, hvis den behørig Forsigtighed var bleven tagtaget. Jeg troer ikke, det vil hjælpe videre at tilstræbe at være saa fuldstændig og udtømmende i sine Forsigtighedsregler, som der ved hiint Forslag høves for. Jeg troer, at det vil være langt mere hensigtsmæssigt at supplere, hvad der maatte mangle i Lovbestemmelserne, ved almindelige Advarsler, Opfordringer og Dymuntringer istedetfor ved directe Straffebud. Hertil kommer nu, forsaavidt den Tanke virkelig skulde fyldestgøres, som jeg maa antage har ligget til Grund for Udvalgets Endringsforslag under Nr. 2, nemlig at ethvert Eeg under de i Paragraphen nævnte Omstændigheder skulde henlægges i et tilstrækkelig opvarmet Locale —, at Gjennemførelsen heraf mulig kunde medføre saa store Ulemper for de Overlevende, at disse næsten maatte bringe til at see bort fra den ringe Sandsynlighed, der er for, at saadanne Forholdsregler i ganske enkelte Tilfælde vilde forebygge Dødsfald, som ellers ikke vilde være indtruffne. Skulde imidlertid en Bestemmelse af den Art, som omhandles i Endringsforslagets Nr. 2, indfættes i Lovforslaget, saa vilde jeg ialfald ganske vist foretrække et Forslag redigeret i den Retning, som blev antydet af det ærede Medlem for 4de Kredts (Coune).

Mod de af Udvalget under Nr. 3, 5, 6, 8, 9 og 10 stillede Endringsforslag har jeg for mit Vedkommende Intet at erindre. Derimod kan jeg ikke anbefale det af Udvalget under Nr. 7 til § 5 stillede Forslag. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremhævede allerede forffjellige praktiske Ulemper ved Anvendelsen af den deri indeholdte Bestemmelse, og jeg troer med ham, at hvis den i samme liggende Tanke skulde gjennemføres, saa maatte Forslaget affattes en Deel mere detailleret, s. Gr. optage Straffebestemmelser for de Eighnsmænd, som ikke gave Møde til bestemt Tid hos Districtslægen, endvidere Bestemmelser om, hvortledes Indkaldelsen til ham

skulde stee, kort sagt, gjøres en heel Deel udforligere, end det nu er, og end jeg egentlig troer, at det, der derved kan opnaaes, fortjener. Jeg skal ganske vist indrømme, at det, hvis, hvad jeg vil kalde Udvalgets Hovedforslag under Nr. 4 til § 3 gaar igjennem, nok kan befryktes, at de Eighnsmænd, der som Folge deraf paa mange Steder ville komme tilveie, i høi Grad ville kunne trænge til Veiledning, og at det isaafald vilde være i høi Grad hensigtsmæssigt, om man i Virkeligheden kunde staae sig Sikkerhed for, at de havde sat sig behørig ind i det Hverv, som de havde paataget sig, men jeg nærer rigtignok Tvivl om, at en saadan Sikkerhed vilde kunne naaes paa den Maade, som Udvalget har tænkt sig. Der vilde neppe, saaledes som det ærede Medlem, jeg nylig stiztede til (Chr. Rasmusen) suppositionsvis nævned, kunne være Tale om at holde et almindeligt Møde for alle Eighnsmændene i et District, efterjom der jo idelig stee Forandringer i Eighnbestillingen og der saaledes stadig vil være nye Eighnsmænd, for hvis Vedkommende en saadan Provvelse skulde finde Sted. Prøven maatte altsaa være indrettet saaledes, at Eighnsmændene i Reglen, naar en kort Tid var gaaet, enkeltvis mødte hos Districtslægen. Men det vilde neppe uden usforholdsmæssig Gaardhed og Ubillighed kunne paalægges dem at møde til en bestemt Tid hos Districtslægen, da det Bedeslag, som de kunne vente at faae for Udførelsen af deres Hverv, ikke vil være saa rigeligt, at der derfor vilde kunne paalægges dem yderligere Byrder end de, som de ellers maae antages at være villige til at paatage sig. De skulde altsaa ved Leilighed indfinde sig hos Districtslægen og indstille sig til den af Udvalget foreslaaede Examen, om jeg saa maa sige. Men jeg betvivler fremdeles, at Districtslægen, som foruden sine Embedsforretninger ofte har en ikke ringe privat Praxi at besørge, i Virkeligheden vilde kunne have megen Tid tilovers til ved en saadan Leilighed omhyggelig og udførlig at instruere hver enkelt Eighnsmænd; ialfald kan jeg ikke nægte, at jeg nærer nogen Frygt for, at den omtalte Afhøring eller Overhøring vilde blive meget overfladig, og at der neppe derigjennem vilde